

Дарко Цвијетић

CHARLIE HEBDO

ДЕДА ЈОВИЧИНО СЈЕЋАЊЕ НА КУЋУ У ЛИЦИ

На Националној географији гледамо баба и ја
Како два птића у гнијезду
Кљунићима туку у главу трећег

Док им матер стоји поред на другој грани
С уловљеном храном у кљуну
Мирно чека да нахрани побједнике

Синоћ смо ето гледали исто на Националној
Како нерођена ајкула у матерници
Убија прву до себе не може издржати

Била цурица у комшилуку код нас
Криво јој било четворогодишњој
Што јој је мама трудна и што ће добити брата

Овако се играле –
Матер легне на леђа па мала кроз њезина
Уста дозива брацу виче немој још изаћи Тооодооореее

И кад је матер у седмом мјесецу мртвородила
Мала зашутила не прича годинама
Ој Тодоре па ти побједнике чекај

CHARLIE HEBDO

Раденко и ја смо у рани септембар 1995. чистили пушке уз ров, уз Уну.
Добро смо науљили цијеви и механизме за опаљивање зрна.
Зока кључар направио је муштиклу за цигарету од чахуре метка за АК-70.
Шести с нама у рову био је тада 45-годишњи тип који је „имао написмено
да не смије носити оружје”.
Држао се по страни и цртуцао у блок.
Једном сам с њим разносио муницију дуж читаве линије.
Нисмо ни ријеч проговорили.
Прекјучер шета градом, не препознаје ме.
Након једног извођења *Чекајући Годоа*, Раденко је казао да га је
видио у публици.
Ненаоружан, с муштиком без цигарете.

ПАРАОЛИМПИЈСКА ХИМНА

Питам Х. зашто у логору
Није било самоубојстава?
Видиш не претвара се у животињу само
Онај који убија
Него и онај који је убијан
Вели

Клаонице су пуне небунећих
Животиња

Човјек их мирно конзервира
Пуни борбени ранац

Тако отхрањујемо кунџе
И они се играју

Рећи ћу ти и да је Ахил пошао на
Хекторов погреб

А јест један мали код нас
Пред зору кад су га прозвали
Залетио се главом у зид

Као кад лед разбијаш чекићем
У лименом лавору
Тако се чуло

Страх љуске
Након истетуравања птице

О ГЕТЕОВОМ КРАЉУ ВИЛОВЊАКУ

Отац и ја смо јучер отелили краву

Тек што је из матере изашло
Склизло од плацентног зноја
Старо десетак минута
Неухватљиво мало телце
Ми је пулзирало на длану

Није било шансе да га тако
Склизког чврсто држим

Брзокуцајући специјалитет
Испод сача
Дрва су већ исцијепана чекала

„...поглед ме не вара:
Сребрним сјајем светли врба стара.”

Отац се досјетио
Остао сам држати теле за једну мокру ногу
Док је он муњевито претрчао из штале
У кућу и вратио се с продужним електричним каблом
И феном за сушење косе

Тепео му је
Као дјетету којем суши косицу након
Купања у пластичној кади
Умирило се осушило угријало под врућим зраком
Отац га је лако заклао
Потешчићем

Фен је још радио
Спуштен на под штале

И свуда су летјеле сламке сијена

„Оца прође језа, па јурну још јаче,
А у наручју му дете рида плаче;
У двориште с муком и скршен улете,
А у загрљају већ му мртво дете.”

Увечер смо шутећи јели
Мајка је прала косу